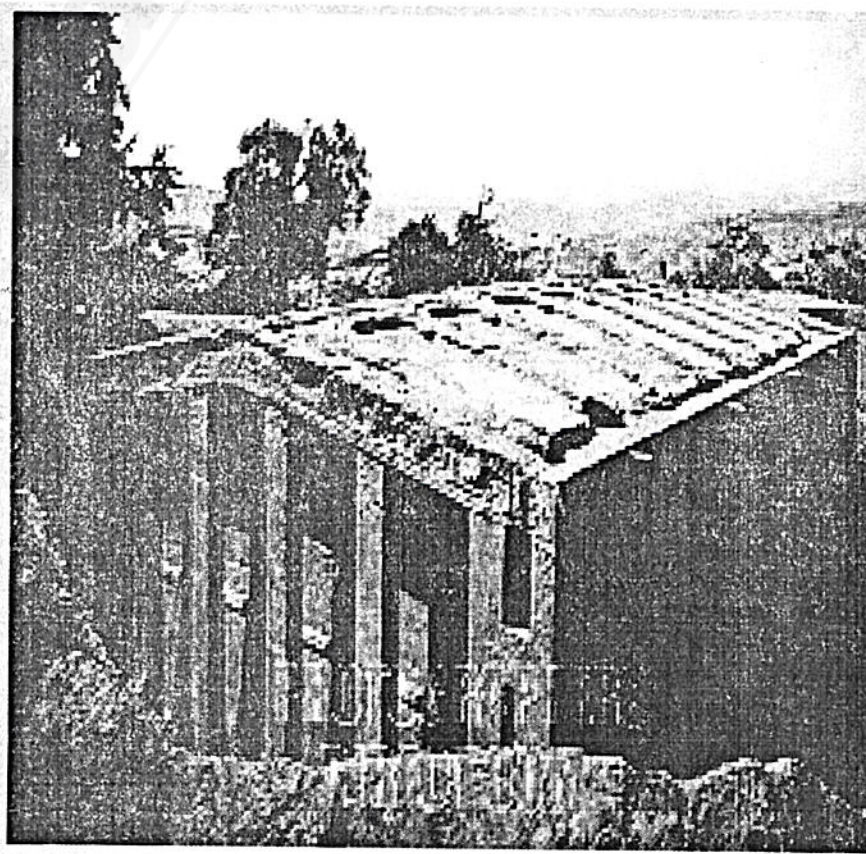
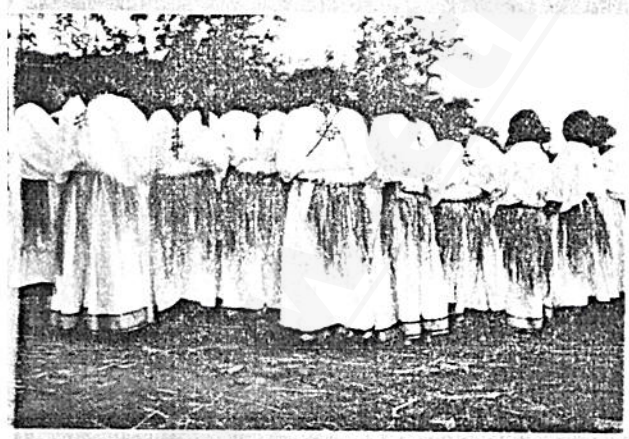
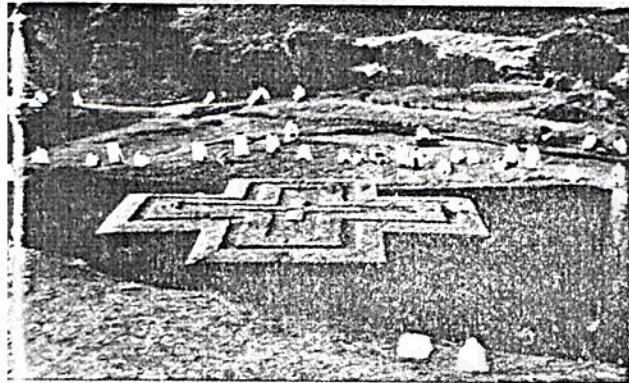

የአሸንድዬ ባህላዊ ጨዋታ

በላቦታ ላሊበላ

ነሐሴ ፳፻፬/2004

ላሊበላ
ነሐሴ ፳፻፬/2004

12. የዛግዌ ዘመን ሥነ-ጥበብ

ጌታቸው መረሳ(በአዲስ አበባ ዩኒቨርሲቲ የአርኬዎሎጂና የቅርስ ትምህርት ክፍል መምህር)

ክርስትና በኢትዮጵያ ሃይማኖታዊ እምነት ብቻ ሳይሆን በርካታ ሀገር በቀል ዕውቀት የፈለቀበትና የተካበተበት መድበለ ጥበብ ነው። የክርስትና እምነት ወደ ኢትዮጵያ ከገባበት ዘመን ጀምሮም ሽነ ከዚያ በፊት ኢትዮጵያን በዓለም ደረጃ ልዩ ሥፍራ ያሠጧት ድንቅ የሥነ ጥበብ ሥራዎች ተፈጥረዋል። ዋና ዋናዎቹም ሥነ ሕንፃ (architecture)፣ ሥነ ጽሑፍ (literature) እና ሥነ ሥዕል (art) ናቸው። እነዚህ የሥነ ጥበብ ውጤቶች ኢትዮጵያ ከሰሃራ በታች ካሉ የአፍሪቃ አገሮች የራሷ ፊደልና ሥነ ጽሑፍ ያላት ብቸኛ አገር አድርጓታል። ድንቅ ውበት የተላበሱት ሐውልቶቿ፣ ሕንፃዎቿና ሥነ ጥበቧ ደግሞ ዓለምን ከማስደመም አልፈው ኢትዮጵያን በአንድ ወቅት ከሥልጣኔ ማማ ላይ ያደረሱ ነበሩ። ይህ ጽሑፍ በዛግዌ ዘመን የታዩ ዓበይት የሥነ ጥበብ ሥራዎችን ማለትም ሥነ ሥዕልን፣ የመስቀል ሥራንና ሥነ ጽሑፍን በቅደም ተከተል ይቃኛል።

የዛግዌ ዘመን ሥነ ሥዕል በዘርፉ ለተሠማሩ ምሁራን ዋናኛ የጥናትና ምርምር መስክ በመሆን የበርካታ አጥኚዎችን ቀልብ ስቦ ይገኛል። የዘመኑን የሥነ ሥዕል ጥበብ በጥልቀት ከማየታችን በፊት ጥበቡ የተቃኘ በትን ዐውድ ለመረዳት የኢትዮጵያ ቤተ ክርስቲያን ሥዕል አሳሳልና መለያ ባሕርያቱን (formal characteristics) ማየቱ ጠቃሚ ይኾናል።

የመጀመርያው ባሕርይ ሥዕሎቹ ምንም ዓይነት እንቅስቃሴ የማይታይባቸው (rigidity or lack of movement) እና ኢትዮጵያውያን ሠዓሊዎች እንዲህ ዓይነት የአሣሣል ዘይቤ ለመከተል ፍላጎት ያልነበራቸው መሆኑ ነው። አልፎ አልፎ ይህ ዓይነቱ የአሣሣል ዘይቤ ማለትም እንቅስቃሴ (movement) የዕይታ አቅጣጫን (direction of an eye) በመከተል ሥዕሉ ላይ የተወከለው ወንድ ወይም ሴት ወደት እየተመለከተ እንደሆነ ለማሳየት ይሞክራሉ። ሁለተኛው ባሕርይ፣ ከሌሎች በተለየ ሑኔታ ለሰው ምስል የተለየ ትኩረት መስጠት ነው። እስከ 18ኛው መቶ ክፍለ ዘመን ድረስ ሠዓሊዎች በሥራቸው ውስጥ አካባቢንና የቤት ቁሳቁሶችን አያካትቱም ነበር። ይህ ዓይነቱ የአሣሣል ዘይቤ በኢትዮጵያ ቤተ ክርስቲያን ብቻ የተወሰነ ሳይሆን በሌሎች ጥንታዊያን አብያተ ክርስቲያናትም በተለይም በባዛንታይን ዘመን የታየ ነው። ከ18ኛ መቶ ክፍለ ዘመን ጀምሮ ግን አልፎ አልፎም ቢሆን አንዳንድ የቤት ቁሳቁሶችን

ማካታት ተጀምሯል። ይህም የኢየሱሳውያን (Jesuits) ወደ አገራችን መምጣት ያስከተለው ተጽዕኖ ነው ተብሎ ይገመታል።

ሌላው የአሣሣል ዘይቤ ለዐይን የተለየ ትኩረት መስጠት ነው፤ ዐይን ሲሣል ምጣኔው የተለያየ (disproportional) ተደርጎ ነው። ለዚህ ምክንያቱ ደግሞ ለተመልካቹ አክብሮት መስጠትን ፣ ቀናነትና ትኩረት መስጠትን ለማመልከት ነው። ይህም ከባዛንታይን ዘመን የአሳሳል ዘይቤ ጋር ይመሳሰላል። አራተኛው አቋቋም (pose) ነው፤ ኢትዮጵያውያን ሠዓሊዎች ሦስት ዐይነት የአቋቋም ዐይነቶች ይጠቀማሉ፤ እነሆም ፊት ለፊት (frontal pose) ፣ የጎንዮሽ (profile) እና አንደኛው ጆሮ ብቻ እንዲታይ አድርጎ በ2/3ኛ ገጽታ መሳል (2/3 or one ear miss) ናቸው።

የፊት ለፊት የአቋቋም ዘይቤ ብዙ ጊዜ የሚዘወተርና በዚህ ዐይነቱ መንገድ የሚሣሉት ጌታችንና መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ፣ ቅድስት ድንግል ማርያምና የሌሎች ቅዱሳን ፣ ጸድቃንና ሰማዕታት ሥዕሎች ናቸው። 2/3ኛ ወይም አንድ ጆሮ ብቻ እንዲታይ ተደርጎ የሚሣለው የአሣሣል ዘይቤም ከላይ ለተጠቀሱት ቅዱሳን ለመሣል የሚያገለግል ቢኾንም እንደ የፊት ለፊቱ የአቋቋም ዘይቤ ብዙ የሚዘወተር አይደለም። የጎንዮሽ አቋቋም አሣሣል ዘይቤ ሙሉ ለሙሉ እኩይ ባሕርይ ለተላበሱ (ለምሳሌ፡- ሣጥናኤል፣ ሄሮድስ እና በላኤ ሰብእ የመሳሰሉት) እና ከቅድስና ውጭ ያሉ ሰዎች ሁሉ የሚሣሉት በጎንዮሽ የአቋቋም ዓይነት ነው።

አምስተኛው መለያ ባሕርይ፣ እያንዳንዱ ኢትዮጵያዊ ሥዕል ማንነቱን ወይም ምንነቱን የሚገልጽ ገላጭ ጽሑፍ (caption) ያለው መሆኑ ነው። ይህ ያስፈለገበት ዋና ምክንያት ሁሉም ሥዕሎች ተመሳሳይ በመኾናቸው ነው። በምዕራቡ ዓለም ልዩ ምልክት (symbol) በመጠቀም በሥዕሉ የተወከለው ቅዱስ ወይም ሰው ማን እንደሆነ ለመለየት የሚያስችል መንገድ ስላላቸው ገላጭ ጽሑፍ ሲጠቀሙ ብዙ አይስተዋልም። ለምሳሌ ያህል ፣ በምዕራቡ ዓለም ክርስቲያናዊ ሥነ ሥዕል ቅዱስ ጴጥሮስ የመንግሥተ ሰማያት መክፈቻ ቁልፍ የተሰጠው በማቴዎስ ወንጌል ምዕራፍ 16 ከቁጥር 19 እንደተገለጸው ፣ ለእርሱ ስለሆነ ቅዱስ ጴጥሮስ የሚሣለው ቁልፍን እንደያዘ በመሆኑ ስለመጽሐፍ ቅዱስ መጠነኛ ዕውቀት ያለው ማንኛውም ሰው ያለገላጭ ጽሁፍ በቀላሉ ሥዕሉ ቅዱስ ጴጥሮስ እንደሆነ ይገነዘባል። በእኛ አገር ግን ይህ ብዙ የተለመደ የአሣሣል ዘይቤ አይደለም።

ሁለት ዐይነት ገላጭ ጽሑፎች ሲኖሩ እነርሱም፣ ማንነት ገላጭ (identity caption) እና ጭብጥ ገላጭ (thematic caption) ይባላሉ። የመጀመሪያው ግራ መጋባትን (ቅዱስ ሚካኤል ነው ወይስ ቅዱስ ገብርኤል የመሳሰሉትን) ለማስቀረት ለእያንዳንዱ ሥዕል የሚለጥ ገላጭ ጽሑፍ ሲሆን የኋለኛው ደግሞ የሥዕሉ ዋና መልእክት ምን እንደሆነ የሚገልጽ ነው።

መጠን (size) በቤተ ክርስቲያን የአሣሣል ዘይቤ ሃይማኖታዊ፣ ማኅበራዊና ፖለቲካዊ ተዋረድን (hierarchy) ያመለክታል። ለምሳሌ ያህል፣ ክርስቶስ ከዐሥራ ሁለቱ ሐዋርያት ጋራ አብሮ ሲሆን ክርስቶስ በመጠን ደረጃ ጎሳ ተደርጎ ሲሆን ሐዋርያት ደግሞ አነስ ተደርገው ይሣላሉ። ንጉሥ ከነሠራዊቱ በሚሳልበት ጊዜም ያለውን የፖለቲካዊ ሥልጣን በተዋረድ ለማሳየት ንጉሡ ጎሳ ተደርጎ ሲሆን ሠራዊቱ ደግሞ አነስ ተደርጎ ይሣላል። ከመጠን ጋራ ተያይዞ መታየት ያለበት የሥዕሉ የጥራት (quality) ጉዳይ ይኾናል።

መጠኑ ትልቅ የሆነው ሥዕል በጥራት ማለትም በቀለም አጠቃቀም፣ በሞዴልና በንጽጽራዊ ምጣኔ (proportion) የተሻለ ጥራት ሲኖረው በሁለተኛ ደረጃ የተሳሉ ሥዕሎች ግን በቀለም፣ በሞዴል እና ምጣኔ አጠቃቀም ረገድ ያላቸው ጥራት ከዋናዎቹ ሥዕሎች ያነሰ ኾኖ እናገኘዋለን ። አንዳንድ ጊዜ በአንድ ሥዕል ውስጥ ከአንድ በላይ ሠዓሊ ሊኖር ይችላል ማለትም ዋናው ሠዓሊ (master) እና ሥዕል የሚማር ደቀ መዝሙር (apprentice) ። ኢትዮጵያውያን የሥዕል ተማሪዎች ሥዕል ለመማር መጀመርያ የሚለማመዱት በጥቁር ቀለም ዲያብሎስን በመሣል ነው፤ ትምህርታቸውን የሚያጠናቅቁት ወይም ሠዓሊ የሚለውን ስም የሚያገኙት ደግሞ የቅድስት ሥላሴን ሥዕል በመሣል ነው። ሥልጠናቸውን ጥቁር ቀለም በመጠቀም በዲያብሎስ የሚጀምሩበት ምክንያት ጥቁር ቀለም እንደ ልብ ስለሚገኝና በልምምድ ወቅትም ሥዕሉ ቢበላሽ እንኳን የሚወክለው ዲያብሎስን በመኾኑ የሚበላሽ ነገር አይኖርም ። የቅድስት ሥላሴን ሥዕል በመሣል መመሪያቸው ወይም የሠዓሊነት ደረጃ መድረሳቸውን የሚገልጽ የምስክር ወረቀት የማግኘታቸው ምክንያት የቅድስት ሥላሴ ሥዕል በአንድ ቦታ (panel) ላይ ተመጣጣኝና ተመሳሳይ (identical figure) የኾኑ ሦስት ሥዕሎችን በትክክል ማስቀመጥን ስለሚጠይቅ ሠዓሊው ምን ያህል ሥራውን በትክክል ጥንቅቅ አድርጎ መሥራት እንደቻለ ስለሚያረጋግጥ ነው።

ሌላው የኢትዮጵያ ቤተ ክርስቲያን የአሣሣል ዘይቤ ከሌላው ዓለም የክርስትና

ሥዕሎች የሚለየው ብርሃንና ጥላ ረጽሞ የማይጠቀም መኾኑ ነው ፤ ምክንያቱም የኢትዮጵያ ቤተ ክርስቲያን ሥነ ሥዕል ትኩረት የሚሰጠው በሥዕሉ አማካይነት ለሚተላለፈው መልእክት እንጂ ለዕውናዊ ውክልና (realism) ትኩረት አይሰጥም። በርግጥ 18ኛው መቶ ክፍለ ዘመን አካባቢ የልብስ ዕጥፋት (drapery) የሚያመለክቱ ሥዕሎች እንደ ብርሃንና ጥላ ማሳያ ተደርገው ቢቆጠሩም ዋናው ግባቸው ግን ዕጥፋቱን ለማሳየት እንጂ ብርሃንና ጥላ ለማመልከት አልነበረም።

ምንም እንኳን የቤተ ክርስቲያን ሥዕል ሠዓሊዎች ከሌላው ክርስትያን ዓለም የሚነሱት አርአያና እና ምሳሌ (model) ቢኖርም በሁሉም ሠዓሊያን ዘንድ ተቀባይነት ያገኘና አንድ ሥዕል ሲሆን በውስጡ ሊያካትታቸው የሚገቡ የሥዕል ጥንቅቆች (figural composition) የሚወስን ስምምነት (convention) ነበራቸው። ለምሳሌ ከቅድስት ማርያም እና ከሥነ ሥቅለት ሥዕል ምን መካተት እንዳለበት በሌሎቹም እንዲሁ የሚገልፅ ስምምነት ነበራቸው። ከኢትዮጵያ ኹኔታ ጋራ አብረው የማይሄዱና ትርጉም የሌላ ቸው የውጭ ሥዕሎች ከመጡ ያስወግዳሉ። ከተ ቀመጠው ስምምነት ውጭ አንድ ሠዓሊ የራሱ የሥዕል ጥንቅቅ (figural composition) ቢከተል በሌሎች ሠዓሊዎች ዘንድ ተቀባይነት ማጣት ብቻ ሳይኾን እንደ ኑፋቱም ይቆጠርበታል ። ስለዚህ ጥሩ ሠዓሊ ለመኾን በየሥዕላቱ ውስጥ የሚካተ ቱን ጥንቅቆች (figural composition) ለይቶ ማወቅ በጣም ወሳኝ ሥራ ነበር ማለት ይቻላል።

በርግጥ ሥዕላዊ ጥንቅቆች (figural composition) ከውጭ በሚመጡ አዲስ አርአያ ዎችና ምሳሌዎች (model) ምክንያት ከዘመን ዘመን የሚቀያየር ነው። ይኸንና ከምዕራቡ ዓለም የክርስትና ሥዕሎች ጋር ሲነጻጸር ኢትዮጵያ ውስጥ የነበረው የሥዕል ጥንቅቆች (figural composition) እና የየዘመኑ የአሣሣል ጥበባዊ ዘይቤ (periodic style) ረዘም ላለ ጊዜ የሚቆይ ነበር። ለምሳሌ፡- ኢትዮጵያ ውስጥ ከ13ኛው መቶ ክፍለ ዘመን እስከ 16ኛው መቶ ክፍለ ዘመን ያለው የአሣሣል ዘይቤ ጂኦሜትሪክ የአሣሣል ዘይቤ ሲባል ከ17ኛው እስከ 18ኛው መቶ ክፍለ ዘመን ያለው ደግሞ የጎንደር ዘመን የአሣሣል ዘይቤ እየተባለ ይጠራል።

በላስታ ውስጥ የሚገኙ ጥንታዊ ሥዕሎች እንደ ሌላው የኢትዮጵያ ኦርቶዶክስ ተዋህዶ ቤተ ክርስቲያን ሥዕሎች ሁሉ በሦስት መልክ ተሥለው ይገኛሉ። እነርሱም የግድግዳ ሥዕሎች (wall painting)፣ የገበታ ሥዕሎች (panel painting or icon) እና በጥንታዊ የብራና መጻሕፍት

የሚሰማ ልዩ ስብሐተ እግዚአብሔርና ዑደት ይደረግላቸዋል። ይህ ሥርዐት በሌሎች አካባቢ የተለመደ ወይም ያልተለመደ መሆኑን ጥናት የሚያስፈልገው ነው። ከሚቀርቡት የስብሐተ እግዚአብሔር ቀለሞች መካከል ሰኔ 21 ቀን የሚደረሰውና ቤተ ማርያምን የሚያወድሰው ከነትርጉሙ የሚከተለውን ይመስላል።

ተቀደሰ ወንጌሊ ኃይለ ኦ ቤተ ማርያም ሀገረ እግዚአብሔር ለዛቲ ቤት ሣረራ ላሊበላ ወፈጸማ መንፈስ ቅዱስ

በጥንታዊ የብራና መጻሕፍት (manuscript illumination) ተሥለው የሚገኙ ሥዕሎችም በኢትዮጵያ ደረጃ ረጅም ዕድሜ ያስቆጠሩ፤ ለሃይማኖታዊ አገልግሎትና ለጥናትና ምርምር ከፍተኛ ጠቀሜታ ያላቸው ፤ በግእዝ፣ በግሪክና በዕረብኛ ቋንቋ የተጻፉ መጻሕፍት ይገኛሉ። እስከ አሁን በተደረገ ጥናት መሠረት ፣ በአገራችን ረጅም ዕድሜ ያስቆጠረና በሥዕል ያሸበረቀ የብራና ወንጌል የሚገኘው ዐድዋ ውስጥ በእንዳ አባ ገሪማ ገዳም ውስጥ የሚገኘው የአባ ገሪማ ወንጌል በመባል የሚታወቀው ነው። በጥንታዊ ሥነ ጽሑፍ ጥናት (paleography) ፣ በወንጌሉ ላይ የተሳሉ ሥዕሎች የአሣሣል ዘይቤ (style) እና ካርዕን ይዘታቸው ላይ በተመሠረተው የዕድሜ መለኪያ (carbon dating) በመጠቀም ይህ መጻሕፍ በፍኛው መቶ ክፍለ ዘመን የተጻፈና የተሳለ መሆኑ ተረጋግጧል።

በላሊበላ አብያተ ክርስቲያናት ውስጥ የሚገኙ አንዳንድ ጥንታዊ የብራና መጻሕፍትም በሥዕል የተሞሉና ቅዱስ ላሊበላ ራሱ ለአንዳንድ አካባቢዎች ርስት መስጠቱን የሚገልጽ የብራና መጻሕፍት በአሁኑ ሰዓት በደብሩ ቤተ መዘክር ይገኛል። ሌሎችም በሥዕል ያሸበረቁ ጥንታዊያን የብራና መጻሕፍት በቤተ መዘክርና በአብያተ ክርስቲያናቱ ይገኛሉ። ከላሊበላ ከተማ 30 ኪሎ ሜትር ርቃ በምትገኘው ገነተ ማርያም ቤተ ክርስቲያን ውስጥም በርካታ ቁጥር ያላቸው በሥዕል የተሞሉ መጻሕፍት ይገኛሉ። ለምሳሌ ያህል በጉንዳጉንዲ (ምሥራቅ ትግራይ ውስጥ በሚገኝ ገዳም ስም የተሰየመ) የአሣሣል ዘይቤ የተሞሉ ጥንታዊ የብራና ወንጌል ስሙ ያልተጠቀሰ ገዳም በዘመኑ የላስታ ንጉሥ ለነበሩት ንጉሥ ቁርሎስ በገጸ በረከትነት የተሰጠ እንደሆነ የወንጌሉ የመጨረሻ ቅጠሎች ጎዳግ ይገልጻል።

በገነተ ማርያም ቤተ ክርስቲያን የሚገኙ በ15ኛው መቶ ክፍለ ዘመን ተሥለው ለላስታው ንጉሥ ቁርሎስ ከተሰጠ የብራና ወንጌል የተወሰደ

እንዲህ ዐይነት ታሪካዊና ሃይማኖታዊ ጠቀሜታ ያላቸው መጻሕፍት በቅርስ ሀብት በታደሉት ልዩ ልዩ የላስታ ገዳማትና አድባራት ይገኛሉ። ተጨማሪ ማስረጃዎችን ለማክል ያህል በእመኪና መድኃኔዓለም ቤተ ክርስቲያን የሚገኝ በላስታው ንጉሥ ቁርሎስ ዘመን እንደተጻፈ የሚገልጸው በሥዕል የተሞሉ የብራና ወንጌል መጥቀስ ከላይ የተመለከተውን የላስታ ገዳማትና አድባራት የቅርስ መዲናነት ሐሳብ ያጠናክረዋል።

ከዚህ ጋራ ተያይዞ መነሣት ያለበት በሥነ ጽሑፍ ረገድ የዛግዌ ዘመን መንግሥት ያበረከተው አስተዋዕክ ነው። የመጀመሪያው መጻሕፍት ቅዱስ ወደ ሀገርኛ ቋንቋ (ግእዝ) የተተረጎመው ከዘጠኙ ቅዱሳን መምጣት ጋራ ተያይዞ በፍኛው መቶ ክፍለ ዘመን ነው። ምላሳውም ከግሪክ ወይም ከዕብራይስጥ ቋንቋዎች ነበር። ይኸው የትርጉም ሥራ በዛግዌ ዘመንም ተጠናክሮ የቀጠለ ሲሆን ቀደም ካለው ዘመን የሚለየው በዚህ ዘመን መጻሕፍቱ ወደ ግእዝ ይተረጎሙ የነበሩት ከዕረብኛና ከቅብጥ ቋንቋዎች በመሆኑ ነው። በዛግዌ ዘመን ከተተረጎሙት በርካታ መጻሕፍት መካከል አንዱ በ1217 ከቅብጥ ቋንቋ ወደ ግእዝ የተተረጎመው ፍትሐ ነገሥት በመባል የሚታወቀው መጻሕፍት ይገኝበታል።

ሌላው በዘመኑ የተመዘገበ የፈጠራ ውጤት የኩሽ ቋንቋ ድምጽ ያላቸው ፊደላት፣ ለምሳሌ እንደ ጨ፣ ዠ፣ ጀ ፣ ኘ የመሳሰሉት ለሥነ ጽሑፍ በተለይም በወቅቱ ይከናወኑ ለነበሩት የትርጉም ሥራዎች መቀላጠፍ ይረዱ ዘንድ አገልግሎት ላይ የዋሉበት ዘመን ነበር ። እነዚህ ፊደላት ከዚያ ዘመን በፊት በሥነ ጽሑፍ ውስጥ አገልግሎት አልነበራቸውም። የእነዚህ ፊደላትና ድምጾች መፈጠር ለአማርኛ ቋንቋና ሥነ ጽሑፍ ዕድገት ምን ያህል ከፍተኛ አስተዋዕክ እንዳበረከቱ ለመገመት አያዳግትም። ይህ የድምፅና የሆሃያት ጭመራ ሥራ በዛግዌ ዘመን ተጀምሮ በየዘመኑ እያደገ እንደሄደም መገንዘብ ያስፈልጋል ።

ሌላው የዘመኑ ድንቅ ፈጠራ ውጤት የመስቀል ሥራ ነው። የመስቀል ሥራ ክርስትና ወደ ኢትዮጵያ ከመግባቱ በፊትም ሆነ በአክሱም ዘመንም የነበረ ጥበብ ነው ። የዛግዌ ዘመን የመስቀል ሥራ ልዩ የሚያደርገው መስቀል ከንዋየ ቅዱስነት ባሻገር ሥነ ጥበባዊ ፋይዳው የጎላበት ዘመን ነበር ለማለት ይቻላል።

በአክሱም ዘመን በጣም ጎልቶ የሚታወቀው የመስቀል ዓይነት የ“ተ” ቅርጽ ያለውና የላቲን መስቀል እየተባለ የሚጠራው መስቀል ነው። ከዛግዌ መስቀል ቅርጽ ውስብስብነት በመነሳት የላቲን መስቀል ብዙ መጠብብን የሚጠይቅ ነበር ለማለት አያስደፍርም። መስቀል በዛግዌ ዘመን ሥነ ጥበባዊ ፋይዳው እንዲጎላ ያደረገው ነገር ምን ይኸን? የሚል ጥያቄ መነሣቱ አይቀሬ ሊኾን ይችላል ። ለዚህ እንደ ምክንያት የሚጠቀሰው የዛግዌ ነገሥታት ንግሥናን ከክህነት ጋራ አጣምረው የያዙ ስለነበሩ ለክርስትናው የተለየ ትኩረት ይሰጡ እንደነበር አንዳንድ መዛግብት ያመለክታሉ።

ከዚህ አንጻር ቀርን በግዕዝ (the Horn of the Lamb) ወይም የዛግዌ መስቀል በመባል የሚታወቀው የመስቀል ዐይነት በዚህ ዘመን የተሠራ የፈጠራ ውጤት ነው። በጉ የጌታችን መድኃኒታችን የኢየሱስ ክርስቶስ ወይም የተሠዋዊ በግ ምሳሌ ነው። ከዛግዌ ዘመን በፊት ማለትም በአክሱም ዘመንም መስቀል የክርስትና ምልክት ኾኖ ያገለግል ነበር ። ኾኖም አገልግሎቱ እንደ ዛግዌ ዘመን ሰፊ አልነበረም። በአክሱም ዘመን መስቀል ይበልጥ ይዘወተር የነበረው በባሕታውያን ነበር የሚል አስተያየት አለ። በዛግዌ ዘመን ግን በክርስትና ተከታዮች ዘንድ በስፋት መጠቀም የተጀመረበትና በተለይም መስቀል ለአንገት ጌጥነት (ቀደም ሲልም የነበረ ቢኾንም) በስፋት መዋል መጀመሩ ልዩ ያደርገዋል።

በዘመኑ ለመስቀል አጠቃቀም መስፋፋት ምክንያቶች ናቸው የተባሉ ሦስት ምክንያቶች ይጠቀሳሉ። የመጀመሪያው ከላይ እንደተጠቀሰው መስቀል በስፋት ለጌጥነት መዋል መጀመሩ ነው። ሁለተኛው መስቀሎቹ ይሠሩ የነበረው ከወርቅና ብር ስለነበር በማኅበረሰቡ ዘንድ እንደ ሀብት ክምችት መግለጫነት መዋላቸው ነው። ሦስተኛው ከላይ እንደተጠቀሰው የመስቀል ሃይማኖታዊ ፋይዳ ወይም መስቀል የክርስትና ምልክት ተደርጎ በአማኞች ዘንድ በመወሰዱ ለመስቀል ሥራ መስፋፋት ዐይነተኛ ሚና ነበረው። ቀደም ሲል የተጠቀሰው ቀርን በግዕዝ ወይም የዛግዌ መስቀል የመጋር መስቀል ነው። ይህ ዐይነቱ መስቀል ደግሞ በቤተ ክርስቲያን ውስጥና ውጭ በሚደረጉ ዐበይት ክብረ በዓላትና አገልግሎቶች ላይ ጥቅም ላይ የሚውል የመስቀል ዐይነት ነው።

በዛግዌ ዘመን መስቀል ልዩ ሥፍራ እንደነበረው ይታወቃል። ለአብነትም ያክል፡- አንዱ ቤተ መቅደስ በራሱ በመስቀል ስም ቤተ መስቀል ተብሎ መሰየሙ፣ ዝነኛውና ታዋቂው የቤተ ጊዮርጊስ ቤተ ክርስቲያን በመስቀል ቅርጽ በልዩ ጥበብ መሠራቱ ዋና ማሳያ ነው። የብዙዎቹ አብያተ ክርስቲያን በሮቻቸው በልዩ ጥበብ በተሠሩ መስቀሎች ማጌጣቸውን ስንመለከት፣ የንጉሥ ላሊበላ የንግሥና ስሙ ገብረ መስቀል መሆኑና የንግሥቲቱ ስም መስቀል ክብራ ተብሎ መሰየሙ እንደ ተጨማሪ አስረጂ ሊጠቀሱ ይችላሉ። ከዚህ በተጨማሪ መስቀል በቅዱስ ላሊበላ ዘመን ልዩ ቦታ እንደነበረው ማሳየው በዘመኑ በታነጹት ውቅር አብያተ ክርስቲያናቱ 13 ዓይነት መስቀል ቅርጽ በበሮቹና መስኮቶቹ ላይ ተቀርጾ ይገኛል።

ለማጠቃለል ፡- የዛግዌ ዘመን የኢትዮጵያ ሥልጣኔ መገለጫ የኾነ ድንቅና ብርቅ የፈጠራ ውጤቶች የተመዘገቡበት ወርቃማ ዘመን ነበር። ከኢትዮጵያ አልፎ በዓለም አቀፍ ደረጃ ቅርስ ከኾኑት ከላሊበላ ውቅር አብያተ ክርስቲያናት በተጨማሪ የዘመኑን ሃይማኖታዊ፣ ታሪካዊ፣ ማኅበራዊ እና ፖለቲካዊ ኹኔታን የሚገልጹ የሥዕል፣ የመስቀልና የሥነ ጽሑፍ ውጤቶች የታዩበትም ነበር። እነዚህ ከፍተኛ ዋጋ ያላቸው አገራዊና ዓለምአቀፋዊ ቅርሶች የአገርና የትውልድ ምልክት ናቸው። ለምሳሌ ፡- የቤተ ጊዮርጊስን ቤተ ክርስቲያን ፎቶግራፍ ወይም ምስል በብሔራዊ ወይም በዓለም አቀፍ መገናኛ ብዙኀን የሚመለከት ሰው በተሳሳቱ ቀድሞ የሚመጣው ሀገሩ ኢትዮጵያ ነች፤ ከዚያም አልፎ ደግሞ የዛግዌን ዘመን ሥልጣኔ ማዘክሩ አይቀርም። ስለኾነም እኒህ ዘርፈ ብዙ መልክ እና ፋይዳ ያላቸውን የክርስትና መድበለ ጥበባት የየዘመኑ ትውልድ ሊያውቃቸው፣ ሊያጠናቸው ብሎም ሊከባከባቸው ይገባል።

የመረጃ ምንጮች

- Di Salvo, Mario. *Crosses of Ethiopia: The Signs of Faith, Evolution and Form*. Milan: Skira, 2006.
- Heldman, E. Marilyn. "Minatures of the Gospels of Prince Zir Ganela, An Ethiopic manuscript dated A.D. 1400/01" Ph. Dissertation, Washington University, 1972.
- Heldman, E. Marilyn. "The Zagwe Dynasty: 1137-1270" in Roderick Grierson (ed.) *African Zion: The Sacred Art of Ethiopia*. Fort Worth: Inter Cultra Inc., 1993, pp. 133-139.
- Mengistu Gobezie. *Lalibela: A Museum of Living Rocks*. Addis Ababa: Master Printing Press, 2012.
- Playne, Beatrice. "Reflections on the Decoration of Bieta Mariam, Lalibela" in *Proceedings of the First International Conference on the History of Ethiopian Art*. London: The Pindar Press, 1989, pp. 1-4.
- Taddesse Tamrat. *Church and State in Ethiopia, 1270-1527*. Oxford: 1972.

15. ሕንጻ ላሊበላ የኢትዮጵያ

ወርቃማ ሥልጣኔ

በዓለሙ ኃይሌ

ኢትዮጵያ የጥንታዊ ሥልጣኔ ሮሎ ከፈነጠቀባቸው ሀገሮች ጎራ ትፈረጃለች። ረጅም የታሪክ ዘመን ካላቸው ግዛቶች ጋርም ትመደበላች። ገና ጨለማና ብዙውም እንዳን ቀላፋ በነበረበት ዘመን ማለት ይቻላል ቀድሞ ነቅታ አግራሞትና አድናቆት የተሰ ጣቸው ሰው ሠራሽና ተፈጥሮ አመጣሽ ቅርሶች አበርክታለች፤ አክብሮትና ባርኮት የተቸራቸው የባህል ውርሶች አምርታለች፤ ውብና ማራኪ የሆኑ የወግ አሻራዎች፤ አቅር ባለች፤ ዕውቀት ደንቅ የተሰኙ ሐውልቶችና ሕንጻዎች ሠርታለች፤ በዚህና በመሳሰለውም ስሟን አስጠርታለች፤ አንቱም ተሰኝታለች፤ በርካታዎችንም አስደንቃለች፤ ብዙዎችንም አስገርማለች።

ኢትዮጵያ በጥንታዊ ሥልጣኔ መጥቃ፤ በአኩሪ ታሪክ ደምቃ፤ በረጅም የነጻነት ዘመን ተጠብቃና በተደናቂ ጀግንነት ታውቃ መኖሯን እኛ ተወላጆቿ ብቻ ሳይሆን ጠላቶቿ ሳይቀሩ መመስከራቸውን ታሪክ ያረጋገጠው ሆኖ ነው።

ፋሽስት ኢትዮጵያን ለመውረር በተነሳበት ዘመን በአውሮፓ በጋዜጣና በሬዲዮ ይነዛው በነበረው የጠላት ወሬ ፋሽስት የወረራ ሥራውን በኢትዮጵያ ላይ በፈጽምም ሥልጣኔን ላገራቱ ለመስጠት በማሰብ ነው ብሎ ለማሳመን ይሞክር ነበር። ነገር ግን ይህ መሠረት የሌለው አሳብ

መሆኑን እያሳሰቡ ብዙ ሊቃውንት ተቃውመውታል። ከእነዚህም አንዱ ፒየር አሊፕ የተባለው የፈረንሳይ ደራሲ “ስለሥልጣኔ ጉዳይ በውነት ልንክራክር የምንፈልግ ከሆንን ኢትዮጵያ በሥልጣኔ ካውሮፓ አገሮች የብዙ ዘመን ቀደምትነት ያላት መሆኗን ልንዘነጋው አይገባም” (የጥንታዊ ታሪክ ቅርስ አጠባበቅ መግለጫ፣ ገጽ 1) ሲል ተገቢ የሆነውን መልስ ሰጥቷል።

የጀግንነት ጉዳይ ከተነሳም አንድ ነገር እንበልና ወደሌላው ጉዳዮችን እንለፍ። እንደሚታወቀው በዐድዋው ጦርነት ጊዜ ንጉሠ ነገሥቱና እቴጌይቱ፣ መሣፍንቱና መኳንንቱ፣ እንደቀትር ንብ ካልነደፉ የማያርፉት፣ እንደተቆጣ ነበር እየተወረወሩ እንደ እሳት ከሚንቀለቀለው የጦርነት ቋያ ውስጥ የሚማገዱት የኢትዮጵያ ጌጥ፣ የታሪኳ ፊርጥ የሆኑት ኢትዮጵያውያን በዘመናዊ መሣሪያው ተመክቶ የመጣውን ወራሪ ሠራዊት ድል በመቱት ጊዜ በጦርነቱ ላይ በጋዜጠኛነትና በጀሌነት የነበረው ኢቼሊ-ቦዚኒ የተባለ ኢጣልያዊ “የአድዋው ጦርነት” በሚል ከጻፈው ሲቆነጠርለት “ለመሸነፋችን ሌላው ምክንያት ኢትዮጵያውያን በሞራልና በወኔ በመዋጋታቸው ነው...ሐተታ ማብዛት ምን ያረጋል በሚገባ ተሸንፈናል” ሲል ሰፋ ያለ ጽሑፍ አቅርቧል። (መነን፣ 1964 ፣6) ይህ ድልም ሃኒባል የአልፕን ተራሮች ዞሮ የኤሮፓን ኃይል ድል ካደረገ ወዲህ በአፍሪካ ታሪክ የመጀመሪያው ድል የመላው ኢትዮጵያውያን ድል መሆኑም ተዘግቧል። (ዝኒ ከማሁ)

ኢትዮጵያ ታላቅ ሀገር ናት። የሰው ዘር የትመጣነት ምስጢር የተገለጠባት፣ የሰው ልጅ መጀመሪያ የተፈጠረባት፣ ሕይወት

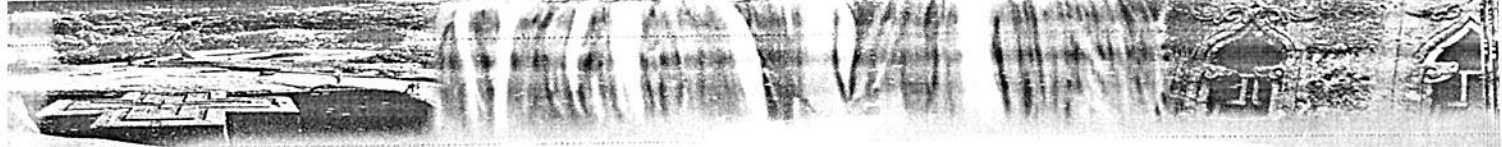
በቅድሚያ የተገለጠባት ሀገር መሆኗን ላይኛው አረጋግጦታል፡፡ አርኪዮሎጂው መስክርታል፡፡ በዓለም ላይ የነበረው፡፡ ያለውና የሚመጣው ትውልድ የትመጣኑንና ሥር መሠረቱን ወደ ኋላ ዞሮ ቆጥሮ የዘር ሐረጉን ለማወቅ ቢፈልግ መድረሻውም ቢሉ መነሻው ሀገር ኢትዮጵያ መሆኗን በዚህ ዘርፍ ጥናት የሚያደርጉ ምሁራን ሁሉ እየተናገሩ ነው፡፡ ይህ ታላቅና አስደናቂ ነገር ነው፤ የዓለም ሁሉ ሕዝብ መነሻና መገኛ፤ ምንጭና መፍለቂያ ሀገር ሆኖ መገኘት፡፡ ይህ ነገር መቼም አፍሪካ መሆኑ እንጂ አውሮፓ ወይም አሜሪካ ቢሆን ኖር እንዴት በተወራ፡፡ በመገናኛ ብዙኃንም በየቀኑ በታወጀ፤ ወይም አንድ ሰው አንድ ጊዜ እንዳለው አፈሩን አሸዋውን፤ ድንጋዩንና ውግውን ሁሉ በቢልቃጥ እያሸገ በዶላር በቸበቸቡ፤ በዓለምም ባሰራጨ፡፡

ዕውቀትና ምሉዕ በኩለሄ የነበሩት ምሁር ዓለማየሁ ሞገስም “የሰው ዘር መጀመሪያ የተፈጠረው ኢትዮጵያ ነው እንጂ የዚያን ጊዜው ሰው እንደሚያምነው በአያሩሳሌም እስያ አይደለምና በአባይ ሸለቆ በየቆላው ይፈለግ ብል የቀል መሳቂያ ሆኖ ለብዙ ቀናት ቆየሁ፡፡ ይህ ከተነገረ በኋላ ሌሊ ተገኘች” ብለዋል፡፡ ስለኢትዮጵያ የሰው ዘር መገኛነት የተናገሩ የገይማኖት ምሁራንም አሉ፤ እነ ንቡረ ዕድ ኤርምያስ ከበደንና ቀሲስ ከፍያለው መራሐን ጨምሮ “ኢትዮጵያ አዳምና ሄዋን የተፈጠሩባት ገነት የምትገኝበት ሀገር” መሆኗን በስፋት ጽፈዋል፡፡

ጽሑፋችንን ወደፊት ስንገፋ ደግሞ ኢትዮጵያ የሰው ልጅ ብቻ ሳይሆን የሰው ዘር

ለመጀመሪያ ጊዜ የተጠቀመበት የድንይ መሣሪያ የተገኘባት፤ የመጀመሪያው የቴክኖሎጂ ውጤት “የተፈሰሰሰባት” ሀገር መሆኗን ጠበብት አረጋግጠዋል፡፡ አሁን በቅርቡ (ነሐሴ 5 ቀን 2002 ዓ.ም) በኢትዮጵያው ሳይንቲስት በዶ/ር ዘረ ሰናይ ዓለም ሰገድ የሚመራ የተመራማሪዎች ቡድን የቀድሞ ሰው ከዛሬ 3.4 ሚሊዮን ዓመት በፊት የድንጋይ መሣሪያ ይጠቀም እንደነበረ የሚያሳዩ ቅሪቶች ማግኘቱን፤ ቅርሶቹ የተገኙትም በኢትዮጵያ (በሰሜን ምስራቅ) ስምጥ ሸለቆ ልዩ ስሙ ዲካካ ከሚባለው መካነ ቅርስ መሆኑን፤ ይህ ግኝትም በሰው ዘር አመጣጥ እድገት ቁልፍ ሚና የነበረንን ዕውቀት በእጅጉ መቀየሩን፤ ከዚህ በኢትዮጵያ በተገኘው የድንጋይ መሣሪያ መነሻነት አሁን ያለንበትን የዕድገት ደረጃ ማለት የከም ፒዩተር፤ የሳተላይት፤ የአውሮፕላንና ሌሎችም የተራቀቁ መሣሪያዎች ዓለም መሥራት መቻሉን ሳይንቲስቶቹ አረጋግጠዋል፤ ይህም ግኝት ኔቸር በተባለው ዕውቅ የሳይንስ መጽሔት፤ በዓለም በሚገኙ ዋና ዋና መጽሔቶች፤ ጋዜጦች፤ የዜና ማሠራጫዎችና የጥናት ባለሙያዎች መስተጋባቱ ታውቋል፡፡

ኢትዮጵያ በረጅም ዘመን የመንግሥት አወቃቀር ሥርዓትም ትታወቃለች፡፡ አሁን ፬ቱ የዓለም ኃያላን መንግሥታት እየተባሉ እንደሚጠሩት እንደነ አሜሪካ ሁሉ፤ በአንድ ወቅት ቁጥሯ በዘመኑ ከነበሩ ፬ ዓባይት መንግሥታት እንደነበረ አያከራከርም፤ በተወሰነ ወቅት የቀይ ባህር ዩናይትድ ስቴትስ ተብላ ልትጠራ የምትችል ሀገር እንደነበረችም አይታዘብም፤ ከልደተ ክርስቶስ 500 ዘመናት በፊት የንግድ መልክተኛ (delegation) ወደ

ፕሮጀክት (ፋርስ) ዛሬ ኢራን፣ ቻይናና እስያ ትልክ፣ ከሀገራቱም ጋር ትናግድ፣ በቀድሞው ዘመንም ከአሁኑ ይበልጥ ይልቅ የፖለቲካ ተጽዕኖ ታደርግ እንደሚሆን አይካድም (ቢዳር፡ 1959:10)

ቅድመ ክርስቲና በግሪክ ሥልጣኔ ዘመን በባይዛንታውያንና በመካከለኛው ዘመን ጭምር በባህልና በኢኮኖሚው በዚያን ጊዜ ገና ካልታወቁት ከአሜሪካና ሰሜን አውሮፓች ይልቅ ቀድሞ የበለጠ እንደነበረም አሌ አይባልም (ዝኒ ከግሁ)

ጥንት የነበረው የኢትዮጵያ መንግሥት ኃይል የደረጃና የየለ በመሆኑ ወዳጅነቱን እንጂ ጠላትነቱ የሚፈለግ አልነበረም። የበለጠ፣ የራሱን ገንዘብ ያስቀረፀ፣ አራትና አምስት ፎቆች የነበሯቸው ሐውልቶች የፈጠረ፣ በሥነ ጽሑፍ የዳበረ፣ በፊደልና በአኃዝ የከበረ፣ ሥሩ የጠለቀ ክርስቲና የተሰፋፋባት፣ ጥዑም የሆነ ባለምልክት (Nota) ዜማ ያበበበት፣ ኢትዮጵያም ከዓለም የመጀመሪያዋ የሙዚቃ ናታ ፈጣሪ ሀገር የተባለችበት ጊዜም ነበር። በረቀቀ ዘዴ ከአንድ ድንጋይ ተቀርፀው የተሠሩ የአክሱም ሐውልቶች ለኢትዮጵያ ጥንታዊ ሥልጣኔ ቀዋሚ እማኞቻችን ናቸው።

በዚያን ዘመን የነበሩ ኢትዮጵያውያን በኪነጽንጻ ምን ያህል መጥቀውና በክርስቶስ ፍቅርስ የቱን ያህል ጠልቀው ገብተው እንደነበር የሚያስረዳው ከአገራቸው አልፎ ተርፈው በየመን ሰንገ (ሀገረ ናግራን) ላይ የተሰቀለውን ክርስቶስን ከመስበካቸውም በላይ ከጥሩ እንጨት፣ ከዝሆን ጥርስ፣ ከወርቅና፣ ከብር የተጌጠ፣ በዕንቁ የተንቆጠቆጠ፣ በመስቀልና በልዩ ልዩ ጌጥ ያሸበረቀ ቤተ

ክርስቲያን ሠርተው እንደነበረ ስናነብ ነው። ይህን ሀቅ ኢትዮጵያውያን ብቻ ሳይሆኑ የራሳቸው የዐረብ አገር ጸሐፊዎች ሳይቀሩ በውበቱ ተወዳዳሪ አልነበረውም ሲሉ መስክረውለታል።

ወደ አገራችን ስንመለስ ደግሞ በአክሱም ዘመን የተጀመረው የሕንፃ ጥበብ አድጎና ተመንድጎ ከፍተኛ እመርታ የደረሰበትን የሰው ልጅ የፈጠራ ውጤትም ዕውቀት ድንቅ የተሰጠበትን ሕንጻ ላሊበላን እናገኛለን።

ሕንጻ ላሊበላ

ቅዱስ ላሊበላ ኢትዮጵያን ብቻ ሳይሆን አፍሪካን ጭምር ልዩ ሥፍራ ከሚያ ሰጧትና ከሚያኮሯት፣ በዓለም መድረክም ከሚያሳውቋት፣ ጥቁር ሕዝብም ለካ እንደዚህ ያለ የፈጠራ ሥራ ማክናወን ይችላልታልን? ከሚያስብሏት የቅርስ ሙዚየማት መካከል ዋናውና በዓለም የታወቁ በርካታ ነገሥታት መናገሻ ከተማ የነበረ ታሪካዊ መካን ነው።

በውስጡ ግሩምና ድንቅ የሚባሉት ቃላት የማይገልጽባቸው ከልበ ምድር ውስጥ ከተገኘ አንድ ንጥፍ ዐለት ድንጋይ ልዩ በሆነ ጥበብ ተፈልፍለውና ተቀርፀው የታነጹትን ዐሥራ አንድ አብያተ ክርስቲያናት አቅርቦ ያያዘው ፣ በሥነ ጥበባዊ ይዘቱ ፣ በአሠራር ጥራቱና ዐይንን በሚስብ ውበቱ የታወቀው የቅዱስ ላሊበላ ግብረ ሕንጻ በኢትዮጵያ ብሎም በአፍሪካ ምን ያህል የሥልጣኔ ፀሐይ ወጥቶ፣ የቱንስ ያህል የጥበብ አበባ ፈክቶ እንደነበር የሚያዘክር ቀዋሚ ምስክር ነው። ቅዱስ ላሊበላ ያነጻጸቸው በላሊበላ ከተማ ብቻ ከአንድ አለት የተፈለፈሉ 15 ውቅር አብያተ

ክርስቲያናት ሲኖሩ አነሱም በሶስት ምድብ ይከፈላሉ። የመጀመርያው ምድብ ቤተ ማርያም፣ ቤተመድሃኒዓለም፣ ቤተ ጎለጎታ፣ ደብረሲና፣ ቤተ ደናግል እና ቤተ መስቀልን ሲይዝ፣ ሁለተኛው ምድብ ቤተ ገብርኤል፣ ቤተ አባ ሊባኖስ፣ ቤተ መርቆራዎስ እና ቤተ አማኑኤል፣ በሦስተኛ ምድብ ደግሞ ቤተ ጌዮርጊስ ይገኛል።

ሕንጻ ላሊበላ ታይቶ አይጠገብም፤ “ሞት ሕንጻ ላሊበላ ኩለሄ እንግዳ” ሲል ኢትዮጵያዊው የቅኔ ሊቅ የተቀኘውም ስለዚህ ነው። ሞት ጧት ሰምተውት ማታ፣ ማታ ሰምተውት ጧት፣ ዛሬ ሰምተውት ነገ፣ ነገ ሰምተውት ከነገ ወዲያ አዲስ (ሁልጊዜ እንግዳ) እንደሚሆን ሕንጻ ላሊበላም ዛሬ አይተውት ነገ፣ ነገ አይተውት ከነገወዲያ ቢያዩት አይለምዱትም ሁሌ አዲስ ሁሌ እንግዳ ይሆንበታል ለማለት።

እር እንደምን አርጎ ሠራው
እር እንደምን አርጎ አነጸው
ለመጥረቢያው እንኳ እጆታ የለው
ዐይኔ ዓለም አየ እግራ ደርሶ
ዐይኔ ዓለም አየ እግራ ደርሶ
የድንጋይ ወጋግራ የድንጋይ ምሰሶ

እያለ የልደት ሳሚ (ተሳላሚ) ምእመን በአራራይ ዜማ የሚዘምረውም ይህ አግራሞት በሚፈጥርበት ከፍተኛ ስሜትና አድናቆት መሆኑ አያጠራጥርም።

የቅዱስ ላሊበላ ግብረ ሕንጻዎች የጎብኚዎችን ቀልብ ይስባሉ፣ የተመልካችን ልቦና ይሰርቃሉ፣ የቱሪስቶችን ጎሊና ያማልላሉ፣ የጠቢባንን ዐይን ይማርካሉ። በዓለም ተወዳዳሪ አልተገኘላቸውም፤

ተመሳሳይም አልተፈጠረላቸውም። ይህንንም ሀቅ በ፲፭፻፲፪ ዓ.ም (እ.ኤ.አ. በ1520) ወደ ኢትዮጵያ የመጣውና ቅዱስ ላሊበላንም በመጎብኘት የመጀመሪያው አውሮፓዊ ነው የሚባለው ፍራንሲስኮ አልባሬዝ፣ ስለ ቅርሶቹ በብዙ ካተተ በኋላ በመጨረሻ “ስለ ላሊበላ ውቅር አብያተ ክርስቲያናት ሥራ ብዙ በጽፍም የሚያምነኝ ሰው መኖሩ በጣም ያስጨንቀኛል፣ ያሳስበኛልም፣ እስካሁን ያልኩትንም እንኳ ቢሆን ውሸት ነው ነው የሚሉኝ። ነገር ግን የጻፍኩት በሙሉ እውነት ለመሆኑ በኃይል እግዚአብሔር ስም እምላለሁ እንዲያውም ከዚህ በላይ ማለት ይቻል ነበር ሆኖም ስሜ በቀጣፊነት እንዳይነሳ እሰጋለሁ...ይህን የሚመስል በዓም እንደማ ይገናኝም እገልጻለሁ” በማለት አድናቆቱን ገልጧል። እባካችሁ እመኑኝ እንዲህ ያለ ሕንጻ በየትም ዓለም አይገኝም በማለት የጻፈውን እንዲቀበሉለት እየተማሀን፣ እየማለና እየተገዘተ ለዓለም አስተዋውቆታል። ሌሎችም ቋኛው፣ ሌሎች ደግሞ ፩ኛው የዓለም አስደናቂ ነገር ብለው ሰይመውታል። “አስደናቂ የሚል ቃልና ሥራ በዓለም ቢጠፋ በላሊበላ ብቻ ሊገኝ እንደሚችል” የጻፉም አሉ።

ስለቅዱስ ላሊበላ የጻፉትን አንዳንድ የውጭ ሀገር ሊቃውንት ስም ለማወቅ የፈለገም ርሀፍ የተባለውን አውሮፓውዊ ጎብኚ ጨምሮ ሞርቲዶላ ካርቲን፣ ቢደርን፣ ቢንቺባሪያን፣ ገርስተርን ወዘተ ማግኘት ይችላል። ዛሬም ሕንጻዎቹን ጎብኝተው ተገርመውና ተደንቀው አልወጣላቸው ሲል “incredible:- unbelievable:- የማይታመን” እያሉ ገና ሀገራቸው ሳሉ እንደተመኙት ሳይጠግቡት ሰዓት እያጠራቸው ያለው ደ-

በግድ ትተው የሚወጡት ቱሪስቶች አያሌ ናቸው።

የዚህ ጽሑፍ አቅራቢ በቅዱስ ላሊበላ ዲያቆን እያለ (ከግ ዓመት በፊት) አንድ የሶብዮት ሕብረት ፓትርያርክ ሕንጻዎቹን ጎብኝተው ሲያጠናቅቁ አቀባበል ላደረጉላቸው የላስታ ቅዱስ ላሊበላ ኅብረተሰብ “ኢትዮጵያውያን በዚህ ሕንጻችሁ ብቻ እንደኳን ዓለምን አሸንፋችሁታል” ብለው በተመስጦ መናገራቸውን ያስታውሳል። ያኔ ሉሲ ገና ያልተገኘችበት ዘመን ስለነበር ስለርሷ ሊቀ ጳጳሱ ምንም ሊሉ ባይችሉም ግን እነአክሱም፣ ጎንደር፣ ሀረር፣ አሏቸሁ፣ ሌላ ሌላ አስደናቂ ታሪክና ባህል አላችሁ ግን በላሊበላ ብቻ እንኳ ቢሆን ዓለምን ትበልጣላችሁ ማለታቸውን እንደሆነ አድርጎ ይህ ጸሐፊ ተረድቶታል።

ስለ ቅዱስ ላሊበላ ግብረ ሕንጻ በጽሑፍም ሆነ በቃል ለማስረዳት መሞከር ዐባይን በጭልፋ ዓይነት ነው የሚሆነው። በተለይም በእንደዚህ ዓይነቱ ደካማ ብዕር ለመግለጽ መሞከር “መካነ ቅርሱን በአካል ተገኝተው ለተመለከቱ በእእምጋቸው የቀረ ፀትን መልካም ምስል ማደብዘዝ፣ ገና ለሚጎ በኙትም ስለሕንጻዎቹ ሊኖራቸው የሚገባ ውን ሃይማኖታዊ ትስስርና ምልክታ ማሳነስ” እንዳይሆን ጸሐፊው ይሰጋል።

እንኳን ይህ ጸሐፊ፣ ስለ ቅዱስ ላሊበላና ስለ ሕንጻዎቹ የጻፈው የገድለ ላሊበላ ደራሲም ቢሆን የሚበቃውን ያህል ቃላትና ሐሳብ እንዳላገኘ በሚጥምና ውብ በሆነ ቋንቋ እንዲህ ሲል ገልጾታል።

“የእነዚህን አብያተ ክርስቲያናት ሥራ መናገር በምን አንደበት እንችላለን? የውስ ጣቸውንስ እንተወውና የቅጽራቸውን ሥራ እንኳ መናገር አንችልም፤ ያየም በማየት አይጠግብም በማድነቅም ልቡ አርፎ ለማውጠንጠን አይችልም፤ ታሪኩን ይቆጥር ዘንድ ለሰው የማይቻለው በላሊበላ ድንቅ የሆነ ታሪክ ተሠርቷልና በላሊበላም እጂ የተሠሩትን አብያተ ክርስቲያናት ሕንጻ ሥራ ያይ ዘንድ የሚወድ ሰው ቢኖር ይምጣ ባይኖቹም ይይ፤

“እንደ ሙሴ ድንኳን የላሊበላ አዳራሾች የሚያረጁ አይደሉምና ወይም እንደሰሎሞን አዳራሾች ጠላቶች የሚያፈርሱት አይደሉምና። የላሊበላ (ገብረ መስቀል) አዳራሾችስ ኢየሩሳሌም ሰማያዊት በምድር ላይ እስክትታይ ድረስ አይነዋወጡም አይጠፉም። ጴጥሮስና ጳውሎስ ከመምህራቸው ከኢየሱስ ክርስቶስ ጋር እንደሰም አለምልመው በሦስት ድንጋዮች የቅድስት ድንግልን አዳራሽ ሕንጻ ጨረሱ ላሊበላም እንደዚሁ ጸጋ እግዚአብሔር እየረዳው ካንድ አለት ድንጋይ ዐሥር አብያተ ክርስቲያናት ሠራ ጴጥሮስና ጳውሎስ ደግሞ ካንድ ድንጋይ ላይ አብያተ ክርስቲያናት ሠሩ። ሥራቸው ግን የጣራው እንጨት በገመድ የተታታ፣ ግድግዳውም የእንጨት ነው ምርጊቱም ጭቃ፣ ምስሶዎችም እንጨቶች ናቸው፤

“ላሊበላ ግን ካንድ አለት ደንጋይ ብዙ አብያተ ክርስቲያናትን ሲሠራ ለግድግዳቸው እንጨት፣ ለምርጊታቸው ጭቃ፣ ለጣራቸው ባጥ፣ እንጨትና የገመድ ትት፣ ለክዳናቸውም የሰንበሊጥ ግር የላቸውም። የአሠራራቸውም ሁኔታ ብዙ ስለሆነ ሥራቸውን ሁሉ በየመልኩ በየዓይነቱ ዘርዘረን ልንናገር አንችልም” በማለት ተናግሮታል።

በመጨረሻም “ስለዚህ ድንቅ ነገር ሰው ሁሉ ኢትዮጵያዊ ሆኖ ካንዲት ድንጋይ

የተወሩትን የነዚህን አብያተ ክርስቲያን ዜና ሰምቶ ቅድስት ወደሆነችው ወደ “ሮሀ” አገር ያልደረሰና ይህንን ያላየ የጌታችንና የመድኃኒታችን የኢየሱስ ክርስቶስን ፊት ያይ ዘንድ የማይወድ ሰው ይመስላል” ይላል ደራሲው ከዛሬ ፳፻ ዓመት በፊት ሲጽፍ፡፡ (የፀጺ ላሊበላ ገድል፡ 1952፡ ገጽ 49-50፡ ገድለ ቅዱስ ላሊበላ በቅዱስ ላሊበላ ደብር ሰበካ ጉባኤ፡ 2003፡ ገጽ 267 -268)

የመልክእ ላሊበላ ደራሲም ነግሥ ላይ “ሰብአዊብጽ ወርምለዕቦዩ ንግሡ ሰገዱ፤ ኩሎሙ ክርስቲያን መቃብሪሁ ዘያዱ፤ ዕሴተበረከት ይንሥኡ እምቅድስት ፀጸዱ” “ሰላም ለላሊበላ ብእሴ አምላክ ፍጹም፤ በእደዊሁ ተሐንጸ ፀወርቱ ኤላም፤ ይትጋብኡ ውስቲታ አጽናፈ ኩሉ ፀለም...” በማለት አውሮፓና መላው ዓለም ወደ ቅዱስ ላሊበላ ሕንጻ መጥቶ፤ ጎብኚቶ፤ ሰግዶ፤ ገጸ በረከት አቅርቦ፤ እርሱም በረከት ተቀብሎና ተባርኮ እንደሚመለስ ተንብዮአል፡፡ እነሆ ትንቢቱ ተፈጽሞ ዓለም ሲጎበኘው፤ ተሳላሚ ሲመለከተው፤ ቱሪስት ሲጎርፍ፤ጎብኚ ሲርመሰመስ ይታያል፡፡

ከፍ ሲል እንደተጠቀሰው ስለ ኢትዮጵያም ሆነ ስለ ቅዱስ ላሊበላ ግብረ ሕንጻ ለመጻፍ ብሩህ ገሊና ላላቸውና የድርሰት ተዋሕዶ ለተሰጣቸው ሊቃውንት መተው ይቀላል፡፡ ነገር ግን መካነ ቅርሱን አስመልክቶ አንዳንድ አስተያየት ቢሰጥ የዚህ ጽሑፍ አቅራቢ ይወዳል፡፡ ይኸውም ስለሕንጻዎቹ ዘላቂነት፤ ስለጥበቃቸው አሳሳቢነትና ስለአይያዩቸው እንዴትነት ነው፡፡

የሕንጻዎቹ ሁኔታ

ሰላም በላዩ ላይ ያለበት ጸድቁ ንጉሠ ነገሥት ቅዱስ ላሊበላ፤ በምክርና በጥበብ፤ በትምህርትና በዕውቀት፤ በማስተዋልና በትእግስት ባለጸጋ የሆነው፤ በውበትና በመንፈስ እግዚአብሔር የተመላው ቅዱስ ላሊበላ፤ ገና ከእናቱ ማሕፀን ጀምሮ እንደነ ኤርምያስ የተመረጠው፤ እግዚአብሔርን ፈሪ፤ ሰውን አክባሪ፤ ንቁ ሠራተኛ ፍጹም ጸሎተኛ፤ ጥብቅ ጸመኛ የነበረው ሐናጌ መቅደስ ላሊበላ፤ የወጣትነት ዘመኑን ባልባሌ ሳይሆን በቁም ነገረኝነት፤ በተግባር፤ በመማር፤ ሰውን በመታዘዝ ፤ እግዚአብሔርን በማመን፤ በንጽሕና ፤ በቅድስና ሕይወቱን በመጠበቅ ያሳለፈው ቅዱስ ላሊበላ፤ ከግርማውና ከሥራው፤ ከውበቱና ከዕውቀቱ፤ እንደጨው ከተቀመመ ንግግሩና ከመልካም አነዋወሩ፤ ከጥሩ ሰውነቱና ከመንፈሳዊ ሕይወቱ፤ ከትሕትናውና ለጋስነቱ፤ ከኢአድላዊነቱና ለድሃ አሳቢነቱ የተነሣ ሕዝቡ ሁሉ ይነግሥለት ዘንድ ይመኝለት የነበረው ፀጺ ላሊበላ የዛሬ ፱፻ ዓመት ገዳማ የማንንም የውጭ ሀገር ብድርና ርዳታ ሳይፈልግ የሀገር ውስጥ የሕንጻ ጠበብትን አሰባሰቦ፤ ንጉሥነኝና ያሻየን ላድርግ ሳይል ቀይት ከምትባል ባለባት በወርቁ ቦታውን ገዝቶ፤ በሥራው ለተሳተፉ ሁሉ ዋጋቸውን ከፍሎ የሠራልን ሕንጻዎች እስከ ዛሬ ድረስ በምግብ ነፍሰም ሆነ በምግብ ሥጋ ሲጠቅሙን፤ ስንገለገል ባቸውና ሲያገለግሉን ኖረዋል፡፡ ግን ይህ ነገር እስከመቼ ይቀጥላል? አይታወቅም፡፡ እንደ ሚታየው ከሆነ አሁን አሁን በሰው ሠራሽና

በተፈጥሮ ጥፋት ምክንያት አደጋ እያን ገና በበባቸው ነው። ዕድሜም እየተጫናቸው፣ ሐፍፍ ቁፍ እየተፈራረቀባቸው፣ የመሰነጣ ጠቅና ዝናብ የማፍሰስ ሁኔታ እየታየባቸው ነው። ውበታቸው እንደተጠበቀ፣ ዝናቸው እንደታወቀ፣ ታሪካቸው እንደደመቀ የመቆየ ታቸው ነገር አጠያያቂ እየሆነ ነው። አንዳንድ ቻችንም ለጊዜው ከቱሪስት በምና ገኘው ገቢ ላይ እንጂ ጉዳታቸው ላይ ስንነጋገር፣ ጥፋታቸው ላይ ስናተኩር፣ ሲያሳስቡንም አይታይም። ቱሪስት መጥቶ፣ አውሮፕላን ተከራይቶ፣ ሀገር ኅብኚቶ፣ ሆቴል ቤት ገብቶ ምግብ ገዝቶ በልቶና ጠጥቶ፣ ገቢም አስገኝቶ መሄዱ ጥፋ ነው። አውሮፕላን አከራይቶ፣ መኪና ገዝቶ፣ ሆቴል ገንብቶ ጥቅም አግኝቶ፣ ፈረንጅ አስገብኝቶ በቅርሶቻችን መጠቀም ገቢውን ለሀገር ልማት፣ ለአካዳሚው ዕድገት ማዋል እሰየው ያሰብላል። መልካም ነገር ነው። ግን ጊዜያዊውን እንጂ ዘላቂውን ጥቅም አለመገንዘብ ወይም ተገንዝቦ ዝም ማለቱ ዘሮ ዘሮ የሚጎዳው እኛንና የልጅ ልጆቻችንን፣ ዓለምንም ጭምር ነው።

ይህን አካላትን በሰውነታችን ውስጥ ተደብቀው ገብተው ውስጥ ውስጡን ከሚገጡንና ከሚበሉን ጥገኛ ተውሳክች (ተሐዋስያን) ጋር ብናስተያየው ምስሉን ሊያጎሉልን ይችላል ይመስለኛል። እነዚህ ባክቴሪያዎች፣ ጀርሞች አልናቸው ወይም ሻይረሶች “የሚመለከቱት” ለጊዜው እኛን እየጋጠሙና እየቆጠቡ መቆየታቸውን እንጂ በልተው ሲጨርሱንና ስንሞት አነርሱም አብረውን እንደሚሞቱና የሕይወታቸው

ፍጻሜ እንደሚሆን አይገነዘቡም። ከኛው ጋር አብረው አፈርዱቁት ሆነው እንደሚቀሩ አይረዱም። ይቅርታ ይደረግልኝና አንዳንድ ቻችን እንደዚህ ነን። እግዚአብሔር በተፈጥሮ ያደለንን ሀብት ማለት ውግችንን፣ ደናችንን፣ አፈራችንን፣ ወዘተ እንዳገኘን በክለን፣ ጨፍ ጭፈንና፣ አራቁተን ስንጨርስ የትልንገባ፣ ለልጆቻችን ምን ልናወርስ ሳንል እንደ ምናወድም ሁሉ፣ ቅርሶቻችንን እንዲሁ እያደርግን ነው ማለት ይቻላል። ለጊዜው የምናየው ከቅርሶቻችንና ከውርሶቻችን በተለያየ መንገድ የምናገኘውን ጊዜያዊ ጥቅም እንጂ፣ ተመናምነው፣ ወይም ፈራር ሰውና ወድመው ሲያልቁ እኛም እንደ ሚያልቅልን፣ ታሪክ፣ ኩራት የሚባሉት ነገሮችም እንደማይኖሩ አንገነዘብም። ስለዚህ ይህ ከመሆኑ በፊት የኔስኮም፣ መንግሥትም፣ ቤተክህነትም፣ የሚመለከታቸው አካላትና ግለሰቦችም በጠቅላላው የቅርሶቹ ባለቤት የሆነው ሕዝብ ገና ካሁኑ በጥብቅ መወያየትና መፍትሔውን መፈለግ የሚገባው ይመ ስለኛል።

ስለ ስሑታን ጸሐፍት

ሌላው አጥብቀን ልንዋጋው የሚገባን ጉዳይ የአንዳንድ ስሑታን ጸሐፍት ጉዳይ ነው። እነዚህን ሕንጻዎች አበው ኢትዮጵያውያን በእግዚአብሔር ረዳትነት አንጸው ለዓለም በማበርከታቸው ዓለም እያደነቃቸው ባለ እኛ ባለቤትነታችንን ለዓለም አበክረን ባለማስረዳታችን ወይም በሌላ ምክንያት ይሁን እንጂ፣ አሁን አሁን “እኛን የሠራናቸው” የሚሉ አንዳንድ የውጭ ሀገር ብልጣ ብልጥ ሰዎች በቅብቅ ማለት

ጀምረዋል። እግዚአብሔር መላእክትን ፈጥሮ ካለመኖር ወደ መኖር አምጥቷቸው ላለ በመለኮትነቱ ማየት ተስኟቸው (መኑ ፈጠረን፣ መኑ ፈጠረን" በተባለ ጊዜ "እኔ ፈጠርኳችሁ" እሚል አለመኖሩን ተመልክቶ "እነ ፈጠርኩክሙ" ሲል ሊቀ መላእክት የነበረው ሳጥናኤል አንደተናጋሪው፣ የፈጣሪን ሥራም እርሱው ሊወስድ እንዳጠረው ሁሉ አንዳንድ የውጭ ሰዎች ያልዋለበትንና ያልሠሩትን ሕንጻ "እኛ ፈጠርነው ሠራነው" ለማለት እየተደፋፈሩ ናቸው። ከነዚህ መካከል ቴምፕሊርስ (መቅደሳውያን) በተባሉ አውሮፓውያን አጋዥነት ቅዱስ ላሊበላ አብያተ ክርስቲያናቱን አሳንጾ የሚለው የዘሳይን ኤንድ ዘሲል ደራሲ ግሩም ሃንኮክ ይገኝበታል። የራሳችንን አንጡራ ሀብት ለሌሎች ለማስተላለፍ የዳዳውና ኋላ እንዳይታተም የተከለከለው "The Monolithic churches of Lalibela and their Treasures" በሚል ርዕስ የጻፈው ጃክስ መርሲርም ሌላው ነው። የውጭቹ "ዘር ከልንም ይስባል" ዓይነት እየሆነባቸው ይሆናል። የሚገርመውስ የነርሱን ብልጣብልጥና ዐይን አውጣ አባባል ተከትለን የውጭ እጅ እንዳለበት የምናስተጋባ ያንዳንዶቻችን ኢትዮጵያውያን ጉዳይ።

ለምሳሌ ያህል ብላቴን ጌታ ኅሩይ ወ/ሥ (ዋዜማ በተባለው መጽሐፋቸው)፣ አቶ ተ/ጸድቅ መኩሪያ (የኢትዮጵያ ታሪክ ከይኩኖ አምላክ እስከልብነ ድንግል በሚሰኝ መጽሐፋቸው)፣ አቶ ብርሃኑ ድንቁ (በኢትዮጵያ አጭር ታሪክ መጽሐፋቸው) ይጠቀሳሉ።

እነዚህ ደራሲያን ግብጽ ተሰደው የመጡ ግብጾች እጅ እንዳለበት ጽፈዋል።

በ፲፱፻፺፬ ዓ.ም በትንሣኤ ዘጉባኤ ማተሚያ ቤት የታተመ (ተአምረ ኢየሱስ) ንጉሠ (ላሊበላ) ከኢየሩሳሌምና ከግብጽ ሀገር ፳፻ የሚሆኑ ድንጋይ ጠራቢዎችንና አናጺዎችን አስመጥቶ፣ ከሀገር ውስጥም ፳፻ የጌጥ ቅርፅ የሚያወጡ ዐዋቂዎችን ሰብስቦ መሥራቱን መጽሐፉ ከተጻፈበት ዋና የጌታችን የኢየሱስ ክርስቶስ የማዳን ሥራ ውጭ ገብቶ ጽፏል። ፈትፍቷል ቢባልስ ሊያስወቅስ? ኢየሱስ ክርስቶስ ገቢረ ተአምራት ያደረገና ይህም በተአምረ ኢየሱስ የተጻፈ የዛሬ ፪ሺህ ዓመት፣ ቅዱስ ላሊበላ የሕንጻ ገቢረ ተአምር ያደረገ የዛሬ ፱፻ ዓመት፣ ታዲያ ሁለቱን ታሪኮች ምን አገናኝቶ ባንድ መጽሐፍ አዋህዳቸው? ፍየል ወዲህ ቅዝምዝም ወዲያ።

ደግሞ ጸሐፍቱ ታላቅ ስህተት ላይ መውደቃቸውንና መሳሳታቸውን የሚያሳው "ሠሪዎቹን" አንዳንዶቹ ከኢየሩሳሌም ሌሎቹ ከግብፅና ከግሪክ ሲያደርጓቸው የተወሰኑት ደግሞ ከሌሎች ሀገሮች (ከአውሮፓ) እያደረጉ እርስ በርሱ የተደባደቡ ታሪክ ተብዬ ነገር ማቅረባቸው ነው። ቁጥራቸውንም ቢሆን አራምባና ቆቦ ነው የሚያረጋገጥ። በተአምረ ኢየሱስ አምስት መቶ ሲሆኑ፣ ሌሎች እስከ ስልሳ ሺህ ያደርጋቸዋል። "መጻሕፍት ለእመቦን አብትረ እምተሳብጣ በበይናቴሆን" (መጻሕፍት እኮ ዱላ ቢኖራቸው እርስ በርሳቸው በተደባደቡ ነበር) (ጌታቸው፣ 1999:6) የተባለው ተግባር ላይ መዋል የሚገባው እነዚህ መጻሕፍት ላይ ነበር።

በውነቱ ያኔ ያን ያህል ሕዝብ ከግብጽ ወደኢትዮጵያ የሚመጣው በጠቅላላ የግብጽ ሕዝብ ቁጥር ምን ያህል ኖሮ ነው? የላሊበላ ከተማስ ይህን ያህል ቁጥር ያለውና የሚርመሰመስ ሕዝብ ለመሸከም እንዴት ቻለችው? ዛሬ እንኳ 20ሺ ህዝብ መቻል ቸግሯት እያለ? በላስታ የነበሩ አባቶቻችንና እኛስ ለምን ተዳቅለን በመልክም በቋንቋም ፣ በባህልም ግብጻውያን ሆነን አላረፍነውም? ደግሞስ እንኳን ይህን ያህል አንቱ የተባለ ፕሮጀክት ነድፈውና ሕንጻ አንጸው ቀርቶ ትንሹን ነገር እንኳ (ከጸጉር አሠራር ጀምሮ) ከአፍሪካ ዘርፈው ወስደው የኛ ነው ለማለት የሚቀናቸው የውጭ ሰዎች ለምን የሠራነው እኛ ነን ብለው ያኔውኑ ማስረጃ አቅርበው ለዓለም ሳያስተዋውቁ ቀሩ?

የኛ የሆነውን አንጠራ ሀብታችንን ከኛ ቀምቶ ለሌሎች (ባዕዳን) እንካችሁ ማለት የተገባ ሥራ አይደለም፤ ላም ባልዋለበት ያስብላል። ያስነቅፋል እንጂ አያስመሰግንም፤ ያዋርዳል እንጂ አያስከብርም፤ ሐሰተኛ እንጂ ሀቀኛ አያስብልም። “እውነተኛ ታሪክ ለመጻፍ ቀላል አይደለም ፣ የሚከተሉት ሦስት የእግዚአብሔር ስጦታዎች ያስፈልጋሉና

1. ተመልካች ልቦና፡- የተደረገውን ለማስተዋል
2. የማይዳላ አእምሮ፡- በተደረገው ለመፍረድ
3. የጠራ ቋንቋ ፡- አንብቦ የተመለከቱትንና የፈረዱትን ለማስታወቅ

“ያገራችን ታሪክ ጻፎች ግን በነዚህ ነገሮች ላይ ኃጢአት ይሰራሉ በትልቅ ነገር ፋንታ ትንሹን ይመለከታሉ ለእውነትም ማድረግን ትተው

በአድልዎ ልባቸውን ያጠባሉ። አጻጻፋቸውም ድብልቅልቅ እየሆነ ላንባሊ አይገባም...አድልዎ ይበዛበታል፤ የራሳቸውን እንጂ የሕዝቡን ጥቅም ጉዳት ከቶ አይቋጥሩምና...” ሲሉ ከኢትዮጵያ ቀደምት ዘመናውያን ምሁራን መካከል አንዱ የነበሩት ነጋድራስ ገ/ሕይወት ባይከዳኝ “ዐጢ ምኒልክና ኢትዮጵያ ገጽ 15” በሚለው መጽሐፋቸው እንደጻፉት ሁሉ አንዳንዶችም በቅዱስ ላሊበላ ታሪክ ላይ ኃጢአት ይሠራሉ፤ በአድልዎ ልባቸውን ያጠባሉ ወዘተ ብንል የሚያስኬደን ይመስለኛል።

ሌላ ሌላው ይቆየንና ነጋድራስ “ ተመልካች ልቦና” ያሉትን ብቻ እንኳ ብንይዘው ልብ ብሎ ለተመለከተው በቅዱስ ላሊበላ ሕንጻዎች ሥራ ላይ እንዴት ሊሳሳትና ባለቤትነታቸውን ለውጭ ሰዎች ሊሰጥ ይችላል?

ከሁሉ በፊት ኢትዮጵያውያን በሕንጻ ጥበብ ከላሊበላ በፊት ጀምሮ መልካም ተሞክሮ እንደነበራቸው ይታወቃል። በተግባርም ተጨባጭ ማስረጃ ማቅረብ ይቻላል። በትግራይ ውስጥ ብቻ ከ130 በላይ የሆኑ ውቅር አብያተ መቅደሳት ሲኖሩ በላስታና ዋግም ዕድሜያቸውን ከዐፄ ካሌብ ማለት ሕንጻ ላሊበላ ከመታነጻቸው 500 ና 600 ዓመት በፊት የሚቆጥሩ እነብልባላ ጊዮርጊስን፣ ብልባላ ቂርቆስን፣ ሳርዝና ሚካኤልን፣ እመኪና መድኃኔዓለምን የመሳሰሉ ከአንድ ወጥ ድንጋይ የታነጹ ውቅር አብያተ ክርስቲያናትን መመልከት ይቻላል። ይህ ልምድ ስለነበራቸውና በሕንጻ ሥራ የተካኑ ነበሩና ልምዳቸውን የበለጠ በማሻሻል፣ በማዳበርና በማላቅ የቅዱስ ላሊበላን ፍልፍል

አብይተ ክርስቲያናት መሥራቱ አይከብዳቸውም። (በነገራችን ላይ ቅዱስ ላሊበላ በኢትዮጵያ ያነጻጸው ፍልፍል አብይተ ክርስቲያናት ብዛት ፸፯ መሆናቸውን አባ ገ/መስቀል ከገደለ ቅዱስ ላሊበላ ባጭሩ በሚለው መጽሐፋቸው ያስረዳሉ።)

የውጭዎቹ ሰዎች ግን እንዲሁ አይደሉም። በፍልፍል ሕንጻ ሥራ አልተለማመዱም። በሀገራቸው አንድ ወጥ ፍልፍል ሕንጻ እንኳ ጠርበው ሠርተው አላሳዩም መቼም ሀ ሳይባል ፕ አይባልም። ሰው የሌለውንም ሊሰጥ አይችልም። እናም እንዲሁ በድንገት ብድግ ብለውና አገር አቋርጠው መጥተው የሌላቸውን ዕውቀት ተጠቅመው ይህን የመሰለ ውስብስብ አስተናገጽ ሥርዓት ያለው፣ በሰፊው በልበ ምድር ተነጥፎ የነበረውን አለት ከአናቱ ጀምሮ ወደ መሠረቱ በመውረድ ፈልፍሎ፣ በተለያዩ ዲዛይን ያሸበረቀ፣ በሐረግ የተጻፈ፣ በሥዕል የተንቆጠቆጠ፣ ከነውስጥ ለውስጥ መተላለፊያቸው፣ ከበርካታ ዋሻዎቻቸው፣ ከነቤተሐሌማቸውና፣ ከነቅድስት፣ መቅደስና ማሕሌታቸው ጋር ወዘተ መሥራት እንዴት ተቻላቸው? ልምዱና ጅምርው ለሌለው እንኳን ዐሥር አዳራሾችና በርካታ ዋሻዎች ቀርቶ አንድ ሙቀጫ ወይም የገበጣ መጫዎቻ እንኳን ለመጥረብ ምን ያህል ያስቸግራል? ነው? ወይስ ከሀገራቸው ድንጋይ ጠፍቶ? ዐለት ታጥቶ እዚህ አገር መጥተው ሠሩ? ሄረ ይኸስ ያስገርማል ብቻ ደግነታቸው አንድ ሰው አንድ ጊዜ እንዳሉት ድንጋዩንም ከውጭ ይዘው መጥተው እዚህ ሠሩት አለማለታቸው።

መቼም ኢትዮጵያንም ሆነ ቅዱስ ላሊበላን ለውጩ ዓለም ለማስተዋወቅ ከኛ ከባለቤቶቹ ይልቅ የውጮቹ ቅድሚያ እንዳላቸው የሚያብል አይገኝም። በዚህ በኩልም ሊመሰገኑ ይገባቸዋል። ግን አንዳንድ ነጮች ጥቁር ሕዝብ እንደክሱምንና ላሊበላን የመሳሰሉ የትንግርት ሥራ የፈጠራ ባለቤት ነው ሲሏቸው ለመቀበል ይከብዳቸዋል። ለጥበብ የተፈጠሩ፣ ለዕውቀት የተጠሩ እነርሱ ብቻ የሆኑ ይመስላቸዋል “በቆሎ ከጤፍ ማሕፀን ዱቄት ይወጣል አይመስለውም” አሉ አበው? ሄኸ ብሎ ላይመጣቸው የሁሉ ነገር ምንጭ እነርሱ እንደሆኑ ከመናገርኮ አያፍሩም። እንደዚህ አይነት ሰዎችን “ንግበርና ለይኩን” እያልን ሁሉን የፈጠርን አልፋና ኦሚጋ እኛ ነን አይሉም ብሎ መከራከር አይቻልም። እነርሱ ቀርቶ “የአፍሪካን ወፎች መዘመር ያስተማሯቸው የአውሮፓ ወፎች ናቸው” ብለው ከመናገር ያልጠኑ እንዳሉባቸው ማንበቡን የዚህ ጽሑፍ አቅራቢ ያስታውሳል። የ16 ኛው መቶ ክፍለ ዘመን ኢትዮጵያውያን ፈላስፎች ዘርዓ ያዕቆብ አክሱማዊና ወልደ ሕይወት እንፍራዛዊ የተጠበቡበትንና የተፈላሰፉበትን ጥልቅ በግእዝ ቋንቋ የተጻፈ የፍልስፍና መጽሐፍ “አይ ምናልባት ኢትዮጵያ ኖረው ግእዝ ተምረው የነበሩ ፈረንጆች የጻፉት የፍልስፍና ዓይነት ይሆናል እንጂ እንዴት የኢትዮጵያውያን ፍልስፍና ሊሆን ይችላል?” ብለው የተከራከሩ ፈረንጆች እንደነበሩ አናስታውስንም? ምስጋና ለእነ ፕሮፌሰር ክላውዴ ሳምነር፣ ዓለማየሁ ሞገስና አስረስ የኔሰውን ለመሳሰሉ ምሁራን ይሁንና፣ እነርሱ

በተጣራ ምርምር ሥራ ሐሳባቸውን አፈረሱባቸው እንጂ።

አንዳንዶቹ ደግሞ ላይፈረድባቸው ይችላሉ እንደሆነ እንጂ ይህን የመሳሰለ አስተያየት የሚያቀርቡት የዛሬውን የገብተኝነት ኑሯችንንና የጉስቁልና ሕይወታችንን እያዩ ነው። እናም ኢትዮጵያውያን የነ አክሱም፣ የነላሊበላ፣ የነጎንደር፣ የነሐረር፣ የነጠያ ወዘተ ባለቤቶች ናቸው ሲሏቸው ሊቀበሉ ይቸግራቸዋል። ግን ሥልጣኔ ሊያብብ ሊከስም፣ ሊነግና ሊወድቅ፣ ከፍሊልና ዝቅ ሊል እንደሚችል እነ አሦርን፣ ባቢሎንን፣ ካርታጎንን፣ ፊንቄንና ሚዶንን፣ ፋርስንና ግሪክን፣ የሮም አወዳደቅን ወዘተ ማየት ነበረባቸው። “ዓለም በድንቁርና ተኮንኖ ሲኖር ብቻዋን በሥልጣኔ ጸድቃ ትኖር ነበር” የተባለላት ግሪክ ሁሉ ነገር ፈርሶ የሆሚር ቅኔ ብቻ ሲቀር “ምስኪኒቱ ግሪክ ከቀሩት የበለጠውን ሥልጣኔዋንና የንግግር ጥበቧን ሳይቀር የሮም ሰው ዘርፎ ሲወሰድባት ምነው አላዝን አልተክዝ” ሲል አንድ ታላቅ የነበረ ተወላጅ ማልቀሱ ጥንታዊ ሥልጣኔዋ በመውደሙ አይደለምን? እኛስ እግዚአብሔር ይመስገን ምስክር የሚሆን ሥልጣኔ እስካሁን ፈጽሞ አላሳጣንም። ያዛሬይቱ ኢትዮጵያ ከቀድሞዋ ብትለይም አባቶቻችን ግን አርቀው የሚያስቡ፣ ጊዜያቸውን ለፈጠራ ሥራ የሚያውሉና በዕውቀት የበሰሉ እንደነበሩ የማያብለው ታሪካቸው ይናገራል። ሀገሪቱም የብዙ ነገር ምንጭ፣ የሥልጣኔ ፈርቀዳጅ መሆኗንም ይመሰክራል።

“የኢትዮጵያዊነት ታሪካዊ መሠረቶችና መሣሪያዎች” በሚል ርዕስ በጥንታዊ የደአማት-

አክሱም ጽሑፎች፣ የዐረብ ሰነዶችና በዘመናዊ የሊንጉስቲክና የፓሊኦጎፊካኒክ መረጃዎች ወዘተ መሠረትነት የተጻፈው መጽሐፍ “የኢትዮጵያ ምድር ከሁሉ በፊት የሰው ዘር፣ ቋንቋና ሥልጣኔ ከብዙ ሚሊዮን ዓመታት በፊት ለመጀመሪያ ጊዜ የተከሰተበት የሰውና የሥልጣኔ ምንጭና መነሻ ነው” ይላል።

አሁን በቅርቡም ፕሪንስተን ሊትማን በUSA (አሜሪካ) የውጭ ጉዳይ ሚ/እና በዓለም አቀፍ ልማት ኤጀንሲ ያገለገሉ ዲፕሎማት “በኢትዮጵያ በማንኛውም ጉዳይ ላይ ምርጫ አስተሳሰቦችንና አመለካከቶችን ማግኘት ይቻላል” ብለዋል። (ሪፖርተር፣ 24/6/95 ዓ.ም)

“የኢትዮጵያ ታሪክ ጥያቄዎችና ባህሎች” የሚባለው ዳኅስ ያለ መጽሐፍም “ዛሬ በዓለም ያሉ ቀደምት ሥራዎች ሁሉ የኢትዮጵያ ሀብትና ንብረት ናቸው” በማለት ኢትዮጵያ ከውጭ የምትቀበል ሳይሆን ለውጪው ዓለም የምትሰጥ ሀገር መሆኗን ያበሥርና ሲቀጥል “ዛሬ የተገለበጠሽ ቢሆንም ግብርናን ለዓለም ያስተማረችው ኢትዮጵያ ናት...ጤፍን ለአሜሪካ...መርከብን ለዓለም ያስተዋወቀች ኢትዮጵያ ናት። 850 ቅ...ልክ ሐውልቶችን አቅደውና ነድፈው በሂሳብ ስለትም ቀምረውና ለክተው ለዓለም ያስተዋወቁ ኢትዮጵያውያን ናቸው” ሲል ያስቀምጠዋል። ታዲያ እንዲህ በሥልጣኔ ቁንጮ ላይ ተቀምጣ የነበረች ሀገር የቅ.ላሊበላ ሕንጻ ለማሳነጽ የሕንጻ ባለሙያ ከውጭ ልታስመጣ? ሀገሪቱ የነጮችንና የአንዳንድ ሀገሮችን የበላይነት ትቀናቀናለች፣ በሥልጣኔም ትወዳደረናለች ብለው የሰጉ የአንዳንድ ሀገሮች ደራሲያንን ሐሳብስ እኛ